

Fogedretten har siden ændringen af retsplejeloven i 1976 kunnet foretage udlæg i en fast ejendom for krav sikret ved pant i ejendommen på fogedrettens kontor, uanset om skyldneren har givet møde, jf. retsplejelovens § 495, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for ændringen var ifølge forarbejderne bl.a., at det i disse tilfælde i almindelighed ikke er nødvendigt, at skyldneren er til stede under forretningen, og at denne i de fleste tilfælde lige så godt kan foretages på kontoret, hvorved der spares omkostninger.

Tilsvarende synspunkter gør sig gældende for så vidt angår udlæg i fast ejendom foretaget af pantefogeden for krav sikret ved lovbestemt pant i ejendommen, og forslaget er derfor udformet i overensstemmelse med retsplejelovens regel.

Det følger af de gældende regler, at pantefogeden efterfølgende skal gøre skyldneren bekendt med udlæggets retsvirkning ved skriftlig meddelelse, hvis skyldneren ikke har været til stede under udlægsforretningen, jf. henvisningen i inddrivelseslovens § 5 til reglerne i retsplejelovens kapitel 45-47, herunder § 517, stk. 2.

Til § 5

Den foreslåede ændring indebærer, at den økonomiske grænse for den efterlevende ægtefælles udtagesret forhøjes fra 50.000 kr. til 150.000 kr.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.

Til § 6

Der indføres ved forslaget mulighed for, at den, som moderen har opgivet som fader, ved en skriftlig erklæring til statsamtet kan anerkende at være fader til et barn født uden for ægteskab. Erklæringen kræver vitterlighedsattestation.

Den pågældende skal forud for erklæringens udfærdigelse være gjort bekendt med retsvirkningerne af at anerkende faderskabet, herunder at barnet vil være arveberettiget, samt at vedkommende vil have en underholdspligt over for barnet.

Om baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 11.

Til § 7

Til nr. 1 og nr. 2.

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 3.

Der er med den ændrede formulering af § 10 i ægteskabsloven ikke tale om nogen realitetsændring af

bestemmelsens indhold. Under hensyn til den foreslåede regel i retsvirkningslovens § 28, stk. 1, hvorefter der kan træffes aftale om skilsmissesæreje (§ 28, stk. 1, nr. 1), eller fuldstændigt særeje (§ 28, stk. 1, nr. 2), er det imidlertid fundet nødvendigt at foretage en ændret sproglig præcisering af, hvad der i den nugældende bestemmelse i ægteskabslovens § 10 forstås ved »fuldstændigt særeje«.

Til nr. 4.

Efter forslaget bemyndiges justitsministeren til at fastsætte gebyr for viselser, hvor ingen af parterne har bopæl i Danmark.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.

Til § 8

Til nr. 1.

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 2.

Justitsministeren bemyndiges ved forslaget til at fastsætte gebyr for indgivelse af ansøgning om navnebevis.

Til § 9

Til nr. 1.

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 2.

Bestemmelsen i retsvirkningslovens § 8, stk. 2, herunder reglen om, at en hustru ikke kan tvinges til at afsone pålagte underholdsbidrag, må antages at være overflødig, idet der ved en senere lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986, er fastsat nærmere regler for adgangen til og fremgangsmåden ved inddrivelse af pålagte underholdsbidrag.

På tilsvarende måde er reglen i stk. 4 blevet overflødig ved bistandslovens gennemførelse i 1974.

Det foreslås derfor, at disse bestemmelser ophæves.

Til nr. 3-5.

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 6-10.

Forslaget indebærer en ophævelse af godkendelseskravet ved ægtepagter og en liberalisering af ægtefællers adgang til at træffe aftale om deres formueforhold.